

Baszta

W dobie średniowiecza, kiedy powstające miasto zostało obwarowane murami obronnymi, to obok kościoła parafialnego św. Wawrzyńca i obok ówczesnego cmentarza katolickiego, postawiono także basztę w celach obronnych - datowaną na XV wiek.

Dopiero na przełomie XVII i XVIII w. parafianie przebudowali basztę na dzwonnice kościelną.

Baszta jest murowana z kamienia, w szczycie z cegły, otynkowana. U dołu w kształcie prostokąta; górne kondygnacje ośmioboczne, nieregularne. Samo wejście zamknięte jest łukiem koszowym, w którym umieszczono drzwi klepkowe. Dach dzwonnicy namiotowy, łamany, pokryty łupkiem.

Dzwonnica ulokowana po stronie wschodniej kościoła - zszarżała przez wieki - widziała wiele zniszczeń w naszym mieście. W jej cieniu oglądamy stare mury miasta.